

תת"ע 8146/11/10 - מדינת ישראל נגד עטף שرارה

בית משפט השלום לתעבורה בניצרת

תת"ע 8146-11-10 מדינת ישראל נ' שرارה
תיק חיזוני: 14200653393

לפני כב' השופט אלכס אחטר
מדינת ישראל המאשימה
נגד עטף שرارה הנאשם

החלטה

1. לפני בקשה לביטול גזר דין שניית ביום 22.12.2010, בהעדר התיצבות המבוקש.
2. על פי כתוב האישום, נהג המבוקש ביום 24.09.2010 בשעה 10:40 ברכב פרטי בדרך העמק, כאשר לו רישון נהיגה, זאת בняוגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א- 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), ומבליל שהיתה לו או לאדם אחר פוליסת ביטוח בת תוקף על השימוש ברכב, זאת בняוגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח הרכב מנوعי [נוסח חדש] תש"ל- 1970 (להלן: "פקודת הביטוח").
3. ביום 23.10.2014 הגיע המבוקש "בקשת דוחפה ל לבטל גזר דין שניית בהעדר". לטענת המבוקש, הוא לא התיצב לדין האמור, מאחר ולא קיבל לידי זימון לדין. בנוסף, טען המבוקש כי באישור המסירה המצויה בתיק בית המשפט מצוין שהייתה מסירה לבנו, מוהנה שرارה, שאינו מתגורר עימיו, ואשר כביכול קיבל את הזימון בעסקו, המצוי ליד מגורי המבוקש, והוא לא דאג להזכיר למבוקש את הזימון. משכך, הוא מבקש לאפשר לו להעלות את טענותיו "החזקות" כלפי האירוע וכלפי יתר הראיות בתיק לפני בית המשפט (סעיף 8 לבקשתה).
4. המשיבה מתנגדת לבקשתה. לטענת המשיבה, המבוקש קיבל לידי את הדו"ח מושא כתוב האישום ואף מסר את תגובתו "از מה יש לי קנסות" (נספח א' ל通知书). המבוקש ידע על מועד הדיון ולא התיצב במועד שנקבע ואף לא טרכ לברר מה עלה בגורל הדו"ח שקיבל במשך 4 שנים. העונש שהוטל על המבוקש הינו במסגרת העונש הרأוי לעבירה, משכך לא נגרם למבוקש כל עיוות דין. משכך, דין הבקשה להידחות.

דין והכרעה

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

לאחר שעניינו בבקשת ובתגובה המשיבה, החלטתי כי דין הבקשת להידוחות, כמפורט להלן:

5. בע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנוחם, תק-על 2009(1), 137, 141 (2009) נפסק על ידי כבוד הנשיאה ד' בייניש, כי:

"סעיף 130(ח) מאפשר, אפוא, לנאשם שהורשע בעבירה חטא או עונן ונגזר דין שלא בפניו (לרובות שנדונו בהתאם להוראות סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי) לבקש את ביטול הכרעת הדין וגורר הדין שניתנו בעניינו. זאת, בהתקיים אחד משני תנאים: קיום סיבה מוצדקת לאי-התיצבות המבקש לדין שנערך בעניינו או גרים עיות דין לבקשת כתוצאה מא-ביטול פסק דין".

ברע"פ 418/85 פרץ רוקנשטיין נ' מדינת ישראל, קבע השופט שmag, כי זכותו של הנאשם לiommo בבית המשפט אינה אבסולוטית.

ברע"פ 9174/09 יעקב בן יששכר נ' מדינת ישראל נקבע, כי "הוראות החוק בעניין מתן פסק דין בהיעדר אין בעלות גוון טכני, אלא בסיסם עומדים שיקולים מהותיים ביותר. הם נועדו למונע "מצבים בהם יכול הנאשם לסלול או לעכב את ההליך באמצעות אי התיצבותו בתחילת המשפט או המשכו".

ברע"פ 8445/07 אברהם קדוש נ' מדינת ישראל, תק-על 2007(4), 168, 169 (2007) נפסק, כי

"פסק דין של בית המשפט לטעורה ניתן שלא בנסיבות 请求 מכוון סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, לפיו הנאשם שהוזמן לדין ולא התיצב לדין בעניינו, יראוהו כמודה בכל העבודות שנערכו בכתב האישום".

ברע"פ 9142/01 סוראייה איטליה נ' מדינת ישראל, תק-על 2003(3), 2077, 2079 (2003) נקבע, כי: "ਮוכרת התופעה הנפשדת של נאים הבודרים במודע להעדר משפטם כתקטיקה מכונה אשר תכליתה לאפשר להם לבקש את ביטול פסק הדין באוטם מקרים בהם גורר הדין המושת עליהם אינו נראה להם. אילו צו של בית המשפט לזמן לדין את כל המבקשים ביטול פסק דין, גם כאשר ברור כי פסק דין בעניינם ניתן לדין, ואין כל הצדקה לבטלו, תפגום באופן ממשוני בתכלית של "על הליכים בעבורות קלות ותחזק את התמരיך השלילי של השתמטות מהופעה במשפט ממניינים טקטיים-ספקולטיביים".

אי התיצבות, רואים אותה, כהודיה בעבודות כתב האישום, אך על פי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק") ולבית המשפט סמכות לשפט בהעדר.

6. המבקש לא טען כי הזימון לדין נשלח לכתובת שאינה כתובתו, אלא טען, כי בנו קיבל את הזימון לדין לידי ולא העבירו ל המבקש. המבקש לא צירף לתמיכה בטענה תצהיר מטעם בנו, המאשר את הטענה.

لمבקש ניתן יומו בבית משפט, אולם המבקש, מטעמים השמורים עמו, בחר שלא להתייצב לדין, ולמעשה, על זכות זו. רק **לאחר 4 שנים**, בשיהו בלתי סביר, פנה המבקש בבקשת לבטל פסק הדין שנית בהעדרו, בגיןוק שלא ידע על מועד הדיון.

.**7.** המבקש טען, בכללות, כי יש לו טענות חזקות כלפי האירוע וככלפי יתר הראיות בתיק. אין בכך כדי להוות עילה מוצדקת לבטל גזר הדין (ראה - רע"פ 1773/04 **אלעוברה אסמעיל נ' מדינת ישראל**).

.**8.** לא מצאתי כי יגרם למבקש עיונות דין בענישה שהוטלה, וזאת נוכח העבירה המיוחסת לו. מדובר בנהיגה ללא רישיון נהיגה - עבירה בנגדו לסעיף 10(א) לתקנות התעבורה ולא פוליסת בטוחה, כאשר **المבקש טען בצורה גורפת וככלית בלבד**, כי יש לו טענות כלפי האירוע יתר הראיות בתיק, אולם بلا פרטן.

.**9.** בנגדו לדעת המבקש, לנוכח השינוי הניכר בהגשת התביעה ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא מצאתי כי ככל שהבקשה תדחה יוצר עיונות דין, על כן הבקשה נדחתה.

המצוירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשע"ה, 09 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.